

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Zagreb, Amruševa 2/II

REPUBLIKA HRVATSKA

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

PRIJEMNA PISARNICA

za

Primljeno iz ruke-preko pošte, dne 08.03.2024.

VISOKI TRGOVAČKI SUD

Predato na poštu-obično, prep., dne 07.03.2024.

REPUBLIKE HRVATSKE

Pošta Zagreb u 563814708

Broj primjeraka 2 priloga

Poslovni broj: **St-1264/21**Stečajni dužnik: **Industrogradnja projekti d.o.o. u stečaju,**
Zagreb, Poljanička 5, OIB: 99690438003Stečajni vjerovnik: **Industrogradnja programi d.d.,**
Pula, Dalmatinova 4, OIB: 43893033072**ŽALBA VJEROVNIKA**protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu,
posl. broj St-1264/21 od 28. veljače 2024.

U Zagrebu, 7. ožujka 2024. godine

I. Na održanoj skupštini vjerovnika dana 28. veljače 2024. godine Sud je na zapisnik donio Rješenje kojim ne priznaje pravo glasa vjerovniku Industrogradnja programi d.d. za dio tražbine u iznosu 23.246.400,39 EUR / 175.150.003,73 kn (dalje u tekstu: "Rješenje").

Prethodno je Sud utvrdio da Industrogradnja programi d.d. ima pravo glasa kao stjecatelj tražbine vjerovnika Industrogradnja d.d. u stečaju, za dio utvrđene tražbine u iznosu 2.934.208,24 EUR, dok navodi da je Rješenje donio jer je vjerovnik Industrogradnja programi d.d. na ročištu održanom 19. siječnja 2024. zahtijevao priznanje prava glasa i u odnosu na razliku od 23.246.400,39 EUR / 175.150.003,73 kn, a za koju razliku Sud iz dostavljenih isprava nije mogao utvrditi sveopće pravno sljedništvo u odnosu na vjerovnika.

Stečajni vjerovnik ističe kako do današnjeg dana nije zaprimio niti je Sud na e-oglasnoj ploči objavio pisani otpravak Rješenja te budući da je nepravilnim radom Suda u ovom postupku Stečajnom vjerovniku onemogućeno koristiti mu zakonom zajamčena prava, to Stečajni vjerovnik u roku od osam dana podnosi ovu žalbu pobijajući Rješenje u cijelosti i to zbog:

- bitne povrede odredaba stečajnog odnosno parničnog postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenih i protumačenih ključnih činjenica i
- pogrešnih zaključaka i posljedično pogrešne primjene materijalnog prava.

II. Sud u obrazloženju pobijanog Rješenja navodi stavove temeljem kojih je donio pobijao Rješenje:

- da je Ugovor od 5. srpnja 2022. godine suprotan prisilnim propisima i stoga ništetan jer je Ugovor sklopila ista osoba ovlaštena za zastupanje bez posebnih skupštinskih ovlasti

(stečajna upraviteljica se na ročištu od 9. siječnja 2022. očitovala da nema saznanja o postojanju skupštinskih odobrenja za sklapanje predmetnog ugovora, dok osoba ovlaštena za zastupanje predlagatelja nije dostavila ovlast niti tvrdila da takva ovlast postoji);

- da je, neovisno o pravnoj nevaljanosti Ugovora od 5. srpnja 2022. godine, planom podjele društva Industrogradnja d.d. na Stečajnog vjerovnika preneseno potraživanje u iznosu 55.107.792,00 kn, dok za preostali dio (razlika do iznosa pravomoćno utvrđene tražbine od 230.257.795,73 kn), Sud smatra da iz plana podjele nije razvidno da bi potraživanje u tom dijelu prešlo na ovdje Stečajnog vjerovnika niti je sud radi toga ovlašten izvoditi dokaze u ovom stečajnom, izvanparničnom postupku;
- Sud zaključuje da je na Stečajnog vjerovnika statusnom promjene i to sveopćim pravnim sljedništvom u smislu odredbe čl. 550. n. st. 1. t. 1. Zakona o trgovačkim društvima prešao dio tražbine u iznosu od 55.107.792,00 kn, a što ne predstavlja otuđenje tražbine u smislu odredbe čl. 146. st. 2. i st. 3. SZ-a.

Prema stavu Stečajnog vjerovnika, izneseni stavovi i utvrđenja Suda u cijelosti su pogrešna i bez osnove, kako će biti obrazloženo u nastavku.

III. Stečajni vjerovnik prvenstveno ističe kako je riječ o tražbini u iznosu od 230.257.795,73 kn koju je prijavilo društvo Industrogradnja d.d. i koja tražbina je pravomoćno utvrđena, a što sve nesporno proizlazi iz Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj: St-1264/21 od 10 veljače 2022. godine.

Upravo je predmetna tražbina u iznosu od 230.257.795,73 kuna bila predmetom ustupa od društva Industrogradnja d.d. do ovdje Stečajnog vjerovnika, kako jasno proizlazi iz sklopljenog Ugovora o ustupu od 5. srpnja 2022. godine (članci 6. i 8. Ugovora o ustupu).

Dokaz: - nesporno; uvid u spis

Stečajni vjerovnik ističe ako sud izlazi iz granica svojih nadležnosti kada posebno odbija Stečajnom vjerovniku korištenja pravo glasa za puni iznos pravomoćno utvrđene tražbine, za koju je Stečajni vjerovnik dostavio javnobilježnički ovjeren Ugovor o ustupu tražbine i time ispunio sve uvjete iz Stečajnog zakona da kao stjecatelj tražbine stupi u puni položaj vjerovnika Industrogradnja d.d., kako jasno i nedvosmisleno propisuje odredba čl. 146. Stečajnog zakona.

Što se tiče navodne ništetnosti Ugovora o ustupu od 5. srpnja 2022. godine, Stečajni vjerovnik ističe kako su takva utvrđenja Suda u cijelosti bespredmetna te je jedino što je Sud u ovom postupku mogao utvrđivati vezano uz prijenos tražbine društva Industrogradnja d.d. u iznosu od 230.257.795,73 je da li je ugovor o ustupu sklopljen u odgovarajućoj formi - što jest odnosno ako to i ne bi bilo, ustup se može dokazivati izjavom stečajnog vjerovnika danom pred sudom.

Stečajni vjerovnik posebno naglašava kako je čl. 146. Stečajnog zakona propisano da, u slučaju kada, stečajni vjerovnik otuđi svoju tražbinu koju je prijavio u stečajnom postupku, njezin stjecatelj stupa u pravni položaj svoga prednika, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Prijenos tražbine iz stavka 2. navedenog članka može se dokazivati u stečajnom postupku samo javnom ili javno ovjerenom ispravom ili izjavom stečajnoga vjerovnika danom pred sudom.

O navedenom postoji sudska praksa te tako VTS RH u svojoj odluci posl. broj PŽ-4622/16 od 5. srpnja 2016. navodi:

"...o tome da li će stečajni vjerovnici ustupiti svoje tražbine, stečajni sudac ne donosi nikakvu odluku. Ugovori su valjani bez obzira dopušta li to stečajni sudac ili ne, ako je udovoljeno uvjetima iz Zakona o obveznim odnosima..."

Dokaz: - VTS RH, posl. broj PŽ-4622/16

Sud na ročištu održanom 9. siječnja 2023. godine sam ocjenjuje da je Ugovor od 5. srpnja 2022. godine ovjeren isprava u smislu čl. 146. st. 2. Stečajnog zakona (stranica 4., paragraf 5. zapisnika), ali potom, izlazeći iz granica svojih ovlasti na ročištu održanom dana 9. siječnja 2023. godine i 28. veljače 2024. godine, u odnosu na navedeno otuđenje tražbine zaključuje da je predmetni Ugovor ništetan jer za sklapanje istog ne postoje posebne skupštinske ovlasti sukladno odredbi čl. 49. ZTD-a te da navedena ovlast nije prenosiva na Nadzorni odbor.

Nadalje, čak i da je relevantno pitanje kojim se bavio Sud, posve je pogrešan zaključak da kod sklapanja ugovora sa samim sobom, iz čl. 49. Zakona o trgovačkim društvima, u odnosu na dionička društva ovlast za sklapanje ugovora daje skupština društva.

Člankom 49. Zakona o trgovačkim društvima propisano je da prokurist odnosno osoba ovlaštena za zastupanje bez posebne ovlasti trgovačkoga društva ne može nastupati kao druga ugovorna strana i s društvom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun, u svoje ime a za račun drugih osoba, ili u ime i za račun drugih osoba.

Nadležnost za davanje posebne ovlasti kod trgovačkih društava, u pravilu, razlikuje se ovisno o kojoj je vrsti društva riječ i kome se daje ovlast. Za zakonske zastupnike kod dioničkog društva takvu će ovlast dati Nadzorni odbor, jer Nadzorni odbor zastupa društvo prema članovima uprave, a sve sukladno čl. 268. Zakona o trgovačkim društvima.

Na poseban upit Suda, zakonski zastupnik Stečajnog vjerovnika na ročištu održanom 9. siječnja 2023. godine naveo je da za sklapanje navedenog Ugovora postoji suglasnost Nadzornog odbora (stranica 4. paragraf 3. zapisnika od 9. siječnja 2023. godine).

Dakle, Stečajni vjerovnik ističe kako su u cijelosti u konkretnom slučaju ispunjene odredbe iz čl. 146. Stečajnog zakona za dokazivanje prijenosa tražbina, a to je – Ugovor o ustupu je sklopljen u obliku javno ovjerovljene isprave kao i što o prijenosu tražbine postoji i izjava vjerovnika.

Slijedom navedenog, razvidno je da je zaključak Suda u cijelosti neosnovan, bez ikakvog uporišta u materijalnim zakonskim odredbama, slijedom čega je Stečajnom vjerovniku uskraćeno pravo ravnopravnog sudjelovanja u navedenom postupku, onemogućen je u korištenju prava glasa, a pobijanim će Rješenjem biti i onemogućen i u namirenju svoje pravomoćno utvrđene tražbine pri diobi u stečajnom postupku.

Dokaz: - uvid u spis

IV. Podredno, iako Stečajni vjerovnik smatra da je Ugovor od 5. srpnja 2022. godine bio dostatan za stupanje Stečajnog vjerovnika u pravni položaj bivšeg stečajnog vjerovnika (društva Industrogradnja d.d.), u nastavku ove žalbe Stečajni vjerovnik će se ukratko osvrnuti i na drue stavove i zaključke Suda iz pobijanog Rješenja.

Stečajni vjerovnik, u odnosu na raspravljanje plana podjele društva Industrogradnja d.d. i tumačenje istog od strane Suda, ističe slijedeće:

Sud u pobijanom Rješenju zaključuje da je statusnom promjenom, i to univerzalnom sukcesijom društva Industrogradnja d.d. na društvo Industrogradnja programi d.d. prešao iznos tražbine od 55.107.792,00 kn, jer je taj iznos naznačen u planu podjele društva Industrogradnja d.d., zaključnoj bilanci društva Industrogradnja d.d. na dan 31. prosinca 2020. godine i početnoj bilanci društva Industrogradnja programi d.d. na isti dan.

Obzirom da u planu podjele nije naznačen iznos od 230.257.795,73 kn, koliko iznosi pravomoćno utvrđena tražbine društva Industrogradnja d.d. u ovom postupku, to Sud zaključuje da je na Stečajnog vjerovnika prešla tražbina u iznosu od 55.107.792,00 kn, dok u odnosu za ostatak tražbine od 175.150.003,73 kn smatra da ne postoje dokazi da je tražbina (u tom dijelu) prešla na Stečajnog vjerovnika.

Tumačenje Suda je pogrešno, a doneseni zaključci proizvoljni i izravno protivni zakonskim odredbama.

Svojim podneskom od 13. prosinca 2022. godine Stečajni vjerovnik objasnio je da je ukupno potraživanje prema Stečajnom dužniku podjelom društva Industrogradnja d.d. prešlo na ovdje Stečajnog vjerovnika – što je jasno vidljivo iz plana podjele društva Industrogradnja d.d.

Naime, u zaključnoj bilanci društva Industrogradnja d.d. iskazana je tražbina prema Stečajnom dužniku upravo u iznosu 55.107.792,00 kn, što je upravo iznos koji je iskazan i u početnoj bilanci ovdje Stečajnog vjerovnika, dok tražbine prema Stečajnom dužniku u početnoj bilanci društva Industrogradnja d.d. (sada u stečaju) nakon podjele više nema.

Treba naglasiti da je tražbina prema Stečajnom dužniku djelomično vrijednosno usklađena još u poslovnim knjigama društva Industrogradnja d.d. (prije podjele), a zbog neizvjesnosti naplate, te je predmetna tražbina u bilanci društva Industrogradnja d.d. bila iskazana upravo u iznosu od 55.107.792,00 kn, a u navedenom iznosu prenesena je i planom podjele na ovdje Stečajnog vjerovnika. U planu podjele društva Industrogradnja d.d., na stranici 6., posebno je naznačeno da su dijelovi imovine, prava, obveza i kapitala (koji se prenose na ovdje Stečajnog vjerovnika) iskazani sukladno knjigovodstvenoj vrijednosti, u skladu s odgovarajućim računovodstvenim propisima.

Ista tražbina je u ovom stečajnom postupku, nakon ispitivanja, priznata u punom iznosu, sa obračunatim zakonskim zateznim kamatama, u iznosu 230.257.795,73 kn.

Stečajni vjerovnik naglašava da je i stečajna upraviteljica društva Industrogradnja d.d. (sada u stečaju) u svom podnesku od 23. prosinca 2022. godine potvrdila da, nakon podjele, društvo Industrogradnja d.d. više nema potraživanje prema Stečajnom dužniku i da je navedeni iznos prešao na ovdje Stečajnog vjerovnika.

Stečajni vjerovnik drži da je Sud bitno izišao iz svojih okvira (postupanja u stečajnom postupku), ne samo ocjenjujući plan podjele, nego - još više - donoseći proizvoljnu odluku koja je protivna volji prenositelja i stjecatelja predmetne tražbine.

Nadalje, sukladno čl. 550.b. st. 2. t. 8. ZTD-a, kako je naznačeno u planu podjele, na stranici 6., relevantne radnje koje poduzima društvo Industrogradnja d.d., društvo koje se dijeli, vrijede kao da su poduzete za račun društva Industrogradnja Programi d.d., društva koje se kroz podjelu osniva, dok učinak prema trećima stupa na snagu s danom upisa podjele u sudski registar, a što je u konkretnom slučaju 17. rujna 2021. godine, kada je predmetna podjela upisana u sudski registar Trgovačkog suda u Varaždinu, dok je Stečajni vjerovnik osnovan upisom u sudski registar dana 18. prosinca 2021. godine.

Obzirom da je Industrogradnja d.d. u ovom postupku dana 25. listopada 2021. godine prijavila tražbinu u iznosu od 230.257.795,73 kn, što je, dakle, radnja koja je poduzeta za račun društva Industrogradnja Programi d.d., a prijava je potom u cijelosti pravomoćno priznata – nesporno proizlazi da je sukladno planu podjele društva Industrogradnja d.d., sukladno danim izjavama i društva Industrogradnja d.d. (sada u stečaju) i društva Industrogradnja programi d.d., ovdje Stečajnog vjerovnika, **navedena tražbina u cijelosti prešla na Stečajnog vjerovnika.**

Zaključno, Stečajni vjerovnik naglašava da se otuđenje tražbine sukladno članku 146. st. 3. Stečajnog zakona može dokazivati i izjavom vjerovnika pred Sudom, što su u konkretnom slučaju oba vjerovnika i učinila; konkretno društvo Industrogradnja d.d. u stečaju podneskom od 23. prosinca 2022. godine, a društvo Industrogradnja programi d.d. podnescima od 9. prosinca 2022. godine i 13. prosinca 2022. godine te izjavom danoj na skupštini vjerovnika održanoj dana 9. siječnja 2023. godine.

Uz izjavu ranijeg vjerovnika (društva Industrogradnja d.d. u stečaju) da nema nikakvo potraživanje prema Stečajnom dužniku, Sud je ne samo izašao izvan granica svojih ovlasti, nego nije imao ni uporište za donošenje odluke kojom je utvrdio suprotno.

Dokaz: - uvid u spis
                              - podnesak Stečajnog vjerovnika od 9. prosinca 2022. g.
                              - podnesak Stečajnog vjerovnika od 13. prosinca 2022. g.
                              - podnesak Stečajnog vjerovnika od 23. prosinca 2023. g.

V.   Konačno, kako je Stečajni vjerovnik već naglasio u svom podnesku od 7. veljače 2023. godine, ako je Sud smatrao da planom podjele nije raspoređena cijela utvrđena tražbina (u iznosu od 230.257.795,73 kn), već samo dio tražbine (u iznosu od 55.107.792,00 kn), Sud je bio dužan primijeniti čl. 550. n. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima kojim je propisano da *"ako neki dio imovine nije planom podjele raspoređen ili to suglasno planu podjele ne bi bilo moguće učiniti takav dio imovine ili naknada za njega rasporediti će se na sva nova društva u istom omjeru kao što im je prema planu podjele pripala raspoređena neto imovina društva koje se dijeli"*.

Stečajni vjerovnik je u podnesku od 7. veljače 2023. godine, detaljno obrazložio činjenice koje se mogu neposredno iščitati iz plana podjele društva Industrogradnja d.d., a za razumijevanje kojih nije potrebno specijalističko stručno znanje ili složeni financijsko-matematički izračun.

Neto imovina društava nastalih podjelom odgovara njihovom kapitalu (kapital je imovina umanjena za obveze odnosno neto imovina), a kapital je, sukladno pravomoćno rješenju o podjeli upisan u sudski registar za oba društva, i to: 93.551.000,00 kuna za Industrogradnju d.d. (sada u stečaju), a 231.126.000,00 kuna za Industrogradnja programi d.d., ovdje Stečajnog vjerovnika. Iz navedenog proizlaze omjeri: udjel Industrogradnje d.d. iznosi 28,81%, a udjel društva Industrogradnja Programi d.d. iznosi 71,19% imovine koja je eventualno ostala neraspoređena ili ju nije moguće rasporediti temeljem plana podjele.

Stečajni vjerovnik smatra da je i neprihvatljivo i nezakonito, da se Sud uhvatio ocjenjivanja plana podjele, na način da je *de facto* podijelio imovinu – i to suprotno planu podjele, izjavama vjerovnika i izričitim zakonskim odredbama

Stečajni vjerovnik se slaže sa ocjenom Suda da je stečajni postupak izvanparnične naravi, ali pritom ponovno ističe stav da je Sud svojim tumačenjem Ugovora od 5. srpnja 2022. godine te odlukom o raspoređivanju utvrđene tražbine izašao iz granica propisanih ovlasti Stečajnog zakona i naravi izvanparničnog postupka te utvrđivao činjenice koje nisu u njegovoj nadležnosti.

Posebno jer je pri raspoređivanju predmetne tražbine (sukladno planu podjele) Sud odbio primijeniti zakonske odredbe iz čl. 550.n. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima.

Stečajni vjerovnik stoga drži da Sud ima paušalne i neujednačene kriterije budući da u istim situacijama postupa na posve suprotan način, na štetu Stečajnog vjerovnika, jer je isti onemogućen u ostvarivanju svojih zakonom zajamčenih prava.

Dokaz: -uvid u spis

VII. Slijedom svega navedenog, Stečajni vjerovnik predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da usvoji ovu žalbu i ukine Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj St-1264/21 od 28. veljače 2024. godine u cijelosti.

Industrogradnja Programi d.d.

Josip Jurić, direktor

Industrogradnja
programi d.d. Pula